तत्स्तम्भितमिवातिष्ठद्भीमसेनभयार्द्दितं। दुर्य्योधनबलं सर्व्वं निरुत्साहं कृतव्रणं।
निश्चेष्टन्तु बलं दीनं बभौ तस्मिन् महारणे। प्रसन्नसलिले काले यथा स्यात् सागरो नृप।
तद्वत्तव बलं तद्वै निश्चलं समवस्थितं। मन्युवीर्य्यबलोपेतं दर्पात् प्रत्यवरोपितं।
अभवत्तव पुत्रस्य तत्सैन्यं निष्प्रभं तदा। तद्बलं भरतश्रेष्ठ बध्यमानं परस्परं। १७७०
रुधिरौघपरिक्लिन्नं रुधिरार्द्रं बभूव ह। जगाम भरतश्रेष्ठ बध्यमानं परस्परं।
सूतपुत्रो रणे क्रुद्धः पाण्डवानामनीकिनीं। भीमसेनः कुरूंश्चापि द्रावयन्तौ विरेजतुः।
वर्त्तमाने तथा रौद्रे संग्रामेऽद्भुतदर्शने। निहत्य पृतनामध्ये संशप्तकगणान् बहून्।
अर्ज्जुनो जयतां श्रेष्ठो वासुदेवमथाब्रवीत्। प्रभग्नं बलमेतद्धि योत्स्यमानं जनार्द्दन।
एते द्रवन्ति सगणाः संशप्तकमहारथाः। अवारयन्तो मद्बाणान् सिंहशब्दं मृगा इव। १७७५
दीर्य्यते च महत्सैन्यं सृञ्जयानां महारणे। हस्तिकक्षो ह्यसौ कृष्ण केतुः कर्णस्य धीमतः।
दृश्यते राजसैन्यस्य मध्ये विचरतो मुदा। न च कर्णं रणे शक्ता जेतुमन्ये महारथाः।
जानीते हि भवान् कर्णं वीर्य्यवन्तं पराक्रमे। तत्र याहि यतः कर्णो द्रावयत्येष नो बलं।
वर्जयित्वा रणे याहि सूतपुत्रं महारथं। एष मे रोचते कृष्ण यथा वा तव रोचते।
एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य गोविन्दः प्रहसन्निव। अब्रवीदर्जुनं तूर्णं कौरवान् जहि पाण्डव। १७८०
ततस्तव महासैन्यं गोविन्दप्रेरिता हयाः। हंसवर्णाः प्रविविशुर्व्वहन्तः कृष्णपाण्डवौ।
केशवप्रेरितैरश्वैः श्वेतैः काञ्चनभूषणैः। प्रविशद्भिस्तव बलं चतुर्द्दशमभिद्यत।
मेघस्तनितनिर्ह्रादः स रथो वानरध्वजः। चलत्पताकस्तां सेनां विमानं द्यामिवाविशत्।
तौ विदार्य्य महासेनां प्रविष्टौ केशवार्ज्जुनौ। क्रुद्धौ संरम्भरक्ताक्षौ व्यभ्राजेतां महाद्युती।
युद्धशौण्डौ समाहूतावागतौ तौ रणाध्वरं। यज्वभिर्व्विधिना हूतौ मखे देवाविवाश्विनौ। १७८५
क्रुद्धौ तौ तु नरव्याघ्रौ योगवन्तौ बभूवतुः। तलशब्देन रुषितौ यथा नागौ महावने।
विगाह्य तु रथानीकमश्वसङ्घांश्च फाल्गुनः। व्यचरत् पृतनामध्ये पाशहस्त इवान्तकः।
तं दृष्ट्वा युधि विक्रान्तं सेनायां तव भारत। संशप्तकगणान् भूयः पुत्रस्ते समचूचुदत्।
ततो रथसहस्रेण द्विरदानां त्रिभिः शतैः। चतुर्द्दशसहस्रैस्तु तुरगानां महाहवे।
द्वाभ्यां शतसहस्राभ्यां पदातीनाञ्च धन्विनां। शूराणां लब्धलक्षाणां विदितानां समन्ततः। १७९०
अभ्यवर्त्तन्त कौन्तेयं छादयन्तो महारथाः। शरवर्षैर्म्महाराज सर्व्वतः पाण्डुनन्दनं।
स च्छाद्यमानः समरे शरैः परबलार्द्दनः। दर्शयन्नौद्रमात्मानं पाशहस्त इवान्तकः।
निघ्नन् संशप्तकान् पार्थः प्रेक्षणीयतरोऽभवत्। ततो विद्युत्प्रभैर्व्वाणैः कार्त्तस्वरविभूषितैः।
निरन्तरमिवाकाशमाशीच्छन्नं किरीटिना। किरीटिभुजनिर्म्मुक्तैः सम्पतद्भिर्म्महाशरैः।
समाच्छन्नं बभौ सर्व्वं काद्रवेयैरिव प्रभो। रुक्मपुङ्खान् प्रसन्नाग्रान् शरान् सन्नतपर्व्वणः। १७९५
अवासृजदमेयात्मा दिक्षु सर्व्वासु पाण्डव। मही वियद्दिशः सर्व्वाः समुद्रा गिरयोऽपि वा।